

Εναντίον του ρατσισμού

Του Αλαίν ντε Μπενουά

«Γινόμαστε όμως μάρτυρες ορισμένων παραδόξων. Βλέπουμε «ιδεολόγους» να παίρνουν θέση υπέρ του σεβασμού όλων των φυλών. Εκτός μιας: της δικής μας, που, εντός παρενθέσεως, είναι και η δική τους. Θα μιλήσω αργότερα για την ετεροφυλοφοβία. Εδώ πρέπει να μιλήσει κανείς για ετεροφυλομανία: μια άλλη παθολογική παρέκκλιση, λίγο ή πολύ μαζοχιστικής φύσεως». Αλαίν ντε Μπενουά

Συνέντευξη του Αλαίν ντε Μπενουά, στο περιοδικό «Ελεμάν» («Στοιχεία»), σε συνεργασία με τον «Όμιλο Ερευνών για τον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό» – G.R.E.C.E. (GROUPEMENT DE RECHERCHES ET D' ETUDES POUR LA CIVILISATION EUROPEENNE). (Νοέμβριος 1974).

Ερώτηση: Πώς να καταπολεμηθεί όμως η φυλετική διάκριση;

Α. Μπ.: Παίρνω το λεξικό και διαβάζω: «Διάκριση: ιδιότητα – πράξη να διακρίνω, να διαφοροποιώ». Με την αυστηρή έννοια, όλα στη ζωή είναι διάκριση. Θέλετε βέβαια να αναφερθείτε, τηρουμένων των αναλογιών, για την διάκριση των μεταχειρίσεων ως προς τα στοιχειώδη δικαιώματα κάθε πολίτη. Είναι πράγματι καταδικαστέα και πρέπει να καταπολεμηθούν οι προκαταλήψεις που την συνοδεύουν.

Το να ληφθούν υπ' όψιν οι διαφορές, είναι εμφανώς ο πρώτος όρος εξαφανίσεώς τους. Στην αντίθετη περίπτωση, θα καταλήγαμε στο αντίθετο από το επιζητούμενο αποτέλεσμα.

Αυτό είναι που έγινε στις Η.Π.Α. Την στιγμή ακριβώς που διακηρύσσονταν μια απόλυτη ισότητα, με αφηρημένη έννοια, η κατάσταση κατέληγε σ' ένα τετελεσμένο γεγονός διαχωρισμού, εναντίον της οποίας ήταν πρακτικά αδύνατο να γίνει οτιδήποτε. Άλλωστε, πολύ συχνά, υπάρχει κίνδυνος να φτάσουμε σε μια αντίθετη διάκριση, δηλαδή εις βάρος της πλειοψηφίας...

[Σχόλιο του αντιγράφοντος: αυτό το τελευταίο σας θυμίζει κάτι;]

Ερώτηση: τι θέλετε να πείτε;

Α. Μπ.: Απλούστατα, ότι πρέπει να είναι κανείς λίγο λογικός με τον εαυτό του. Είμαι υπέρ της μη διακρίσεως, υπέρ της αποαποικιοποίησεως, υπέρ του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως των λαών. Αλλά υπό έναν όρο: ότι ο κανόνας δεν θα έχει καμμία εξαίρεση.

Εάν είναι κανείς εναντίον της αποικιοποίησεως, τότε πρέπει να είναι και υπέρ της αμοιβαίας αποαποικιοποίησεως, δηλαδή εναντίον όλων των μορφών αποικιοποίησεως: στρατηγικής, οικονομικής, πολιτιστικής, καλλιτεχνικής κ.ο.κ.

Έχει κανείς το δικαίωμα να είναι υπέρ της «Μαύρης Δυνάμεως», υπό τον όρο να είναι

συγχρόνως και υπέρ της «Λευκής Δυνάμεως», της «Κίτρινης Δυνάμεως», και της «Ερυθράς Δυνάμεως».

Πάνω απ' όλα, δυσπιστώ προς τον μονοπλευρισμό: Είναι το υπ' αριθ. 1 σημάδι του κομματισμού, υπό την χειρότερη έννοια του όρου.

Γινόμαστε όμως μάρτυρες ορισμένων παραδόξων. Βλέπουμε «ιδεολόγους» να παίρνουν θέση υπέρ του σεβασμού όλων των φυλών. Εκτός μιας: της δικής μας, που, εντός παρενθέσεως, είναι και η δική τους. Θα μιλήσω αργότερα για την ετεροφυλοφοβία. Εδώ πρέπει να μιλήσει κανείς για ετεροφυλομανία: μια άλλη παθολογική παρέκκλιση, λίγο ή πολύ μαζοχιστικής φύσεως.

Οι ίδιοι... από τη μια πλευρά μας λένε ότι οι Μαύροι και οι Ινδιάνοι δεν μπορούν να αντισταθούν στην αντίθεση που εκπροσωπεί η επαφή με τον δυτικό πολιτισμό. Από την άλλη όμως ισχυρίζονται ότι η ανάμειξη των λαών και των πολιτισμών είναι, για τους Ευρωπαίους, πολύ εξαιρετική και συντελεστική προόδου!

Θα πρέπει να μάθουμε λοιπόν αν υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά, ή αν, για να θυμηθούμε τον Όργουελ «όλοι οι λαοί είναι ίσοι, εκτός από εκείνους που είναι πιο ίσοι από τους άλλους»!

Εγώ τουλάχιστον, δεν βλέπω γιατί αυτό που είναι εξαιρετικό για τους Κάφρους ή τους Οτεντότους, δεν θα αποδεικνύονταν τουλάχιστον το ίδιο καλό και για μας. Ή, τότε, θα έπρεπε να γίνει παραδεκτό, ότι υπάρχουν ορισμένες φυλές πιο προικισμένες από άλλες ως προς την ικανότητα προσαρμογής. Αλλά τότε θα επρόκειτο για... διάκριση...

Ας διακηρύξουμε λοιπόν το δικαίωμα των λαών να είναι ο εαυτός τους, το δικαίωμα που έχουν όλοι οι λαοί να προσπαθήσουν να φθάσουν στην αποκορύφωσή τους, εναντίον κάθε οικουμενισμού και εναντίον όλων των «ρατσισμών».